

51
ZÂRİYÂT SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 60 âyettir. Sûre, adını ilk âyette geçen "ez-zâriyât" kelimesinden almıştır. Zâriyât, esip savuran rüzgârlar demektir. Sûrede başlıca, öldükten sonra hesap için toplanma, inkârcıların ahirette karşılaşacakları azap, mü'minlere verilecek mükâfatlar, Allah'ın varlığını ve birliğini gösteren kevni deliller konu edilmektedir.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1, **2**, **3**, **4**, **5**, **6**. Tozutup savuranlara, ağırlık taşıyanlara, kolaylıkla akanlara, iş bölüştürenlere andolsun ki, size vaad olunan şey elbette doğrudur. Hesap, mükâfat ve ceza mutlaka gerçekleşecektir.[1]

7, 8. Yollara (yıldızların dolaştığı yörüngelere) sahip göğe andolsun ki, muhakkak siz, (peygamber hakkında) çelişkili sözler söylüyorsunuz.

9. Ondan (Peygamber'den) çevrilen çevrilir.

10, **11**. Cehalet içinde gaflete dalmış olan (ve "Muhammed şairdir, delidir" diyen) yalancılar kahrolsun!

12. "Hesap, mükâfat ve ceza günü ne zaman?" diye sorarlar.

13, **14**. Ateş üzerinde azaba uğratılacakları gün (görevli melekler onlara şöyle der): "Azabınızı tadın! İşte acele isteyip durduğunuz şey budur."

15, **16**. Şüphesiz Allah'a karşı gelmekten sakınanlar, Rablerinin

1. *Âyetlerde rüzgâr, bulutlar, yağmur ve bunlar gibi her türlü hareket hâlinde olan ve taşıyıp nakletme fonksiyonu bulunan tüm varlık ve tabiat olaylarının kâinat düzenindeki önemine ve bunun da ötesinde, varlıklar âlemindeki sürekli hareketlilik ve oluşuma dikkat çekilmekte, bütün bunların ilâhî kudret tarafından yönetildiği vurgulanmaktadır.*

kendilerine verdiği şeyleri alarak cennetlerde ve pınar başlarında bulunurlar. Şüphesiz onlar bundan önce iyi ve yararlı işleri en güzel şekilde yapan kimselerdi.

17. Geceleri pek az uyurlardı.

18. Seherlerde bağışlama dilerlerdi.

19. Mallarında (yardım) isteyen ve (iffetinden dolayı isteyemeyip) mahrum olanlar için bir hak vardır.

20, **21**. Kesin olarak inananlar için yeryüzünde ve kendi nefislerinizde birçok alametler vardır. Hâlâ görmüyor musunuz?

22. Gökte rızkınız ve size vaad olunan şeyler vardır.

23. Göğün ve yerin Rabbine andolsun ki o (size va'dolunanlar), sizin konuşmanız gibi gerçektir.

24. (Ey Muhammed!) İbrahim'in ağırlanan misafirlerinin haberi sana geldi mi?

25. Hani onlar, İbrahim'in yanına varmışlar ve "Selâm olsun sana!" demişlerdi. O da "Size de selâm olsun." demiş, "Bunlar tanınmamış (yabancı) kimseler" (diye düşünmüştü).

26. Hissettirmeden ailesinin yanına gidip, (pişirilmiş) semiz bir buzağı getirdi.

27. Onu önlerine koydu. "Yemez misiniz?" dedi.

28. (Yemediklerini görünce) onlardan İbrahim'in içine bir korku düştü. Onlar, "korkma" dediler ve onu bilgin bir oğul ile müjdelediler.

29. Bunun üzerine karısı bir çığlık kopararak yönelip elini yüzüne vurdu. "Ben kısır bir kocakarıyım (nasıl çocuğum olabilir?)" dedi.

30. Onlar dediler ki: "Rabbin böyle buyurdu. Şüphesiz O, hüküm ve hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir."

31. İbrahim, onlara: "O hâlde asıl işiniz nedir ey elçiler?" dedi.

32, **33**, **34**. Onlar şöyle dediler: "Biz suçlu bir kavme (Lût'un kav-

mine), üzerlerine çamurdan, pişirilmiş ve Rabbinin katında haddi aşanlar için belirlenmiş taşlar yağdırmak için gönderildik."

35. Orada (Lût'un yöresinde) bulunan mü'minleri çıkardık.

36. Zaten orada bir ev halkından başka müslüman bulamadık.

37. Orada, elem dolu azaptan korkacaklar için bir ibret bıraktık.

38. Mûsâ kıssasında da ibret vardır. Hani biz onu açık bir delil ile Firavun'a göndermiştik.

39. O ise kuvvetine güvenerek yüz çevirdi ve "Bu bir büyücü veya delidir" dedi.

40. Bunun üzerine biz de kendisini ve ordularını yakalayıp denize attık. O ise (pişman olmuş), kendini kınıyordu.

41. Âd kavminde de ibretler vardır. Hani onların üzerine köklerini kesen rüzgârı göndermiştik.

42. Üzerine uğradığı hiçbir şeyi bırakmıyor, mutlaka onu kül ediyordu.

43. Semûd kavminde de ibretler vardır. Hani onlara, "Bir süreye kadar faydalanın bakalım" denmişti.

44. Derken Rablerinin emrinden uzaklaşıp azmışlardı. Bu yüzden bakınıp dururken kendilerini yıldırım çarpıvermişti.

45. Artık, ne yerlerinden kalkmaya güçleri yetti, ne de başkasından yardım görebildiler.

46. Bunlardan önce de Nûh kavmini helâk etmiştik. Çünkü onlar fâsık bir toplum idiler.

47. Göğü kudretimizle biz kurduk ve şüphesiz bizim (her şeye) gücümüz yeter.[2]

48. Yeri de biz döşedik. Biz ne güzel döşeyiciyiz.

---

2. *Âyet, "Göğü kudretimizle biz kurduk ve biz onu genişletmekteyiz" şeklinde de tercüme edilebilir. Bu bakış açısı, modern astrofizikte gündemde bulunan, evrenin sürekli genişlemekte olduğu görüşünü desteklemektedir.*

49. Düşünüp ibret alasınız diye her şeyden (erkekli dişili) iki eş yarattık.

50. O hâlde Allah'a koşun. Şüphesiz ben, size O'nun katından gönderilmiş açık bir uyarıcıyım.

51. Allah ile beraber başka bir ilâh edinmeyin. Gerçekten ben, size, Allah tarafından gönderilmiş açık bir uyarıcıyım.

52. İşte böyle! Onlardan öncekilere hiçbir peygamber gelmemişti ki, "O bir büyücüdür" yahut "bir delidir" demiş olmasınlar.

53. Onlar bunu birbirlerine tavsiye mi ettiler (ki hep aynı şeyleri söylüyorlar)? Hayır, onlar azgın bir topluluktur.

54. Onun için, onlardan yüz çevir. Artık kınanacak değilsin.

55. Sen yine de öğüt ver. Çünkü öğüt mü'minlere fayda verir.

56. Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.

57. Ben, onlardan bir rızık istemiyorum. Bana yedirmelerini de istemiyorum.

58. Şüphesiz Allah rızık verendir, güçlüdür, çok kuvvetlidir.

59. Şüphesiz zulmedenler için (önceki müşrik) arkadaşlarının azap payı gibi payları vardır. Artık azabımı acele istemesinler.

60. Uyarıldıkları günlerinden dolayı vay o inkâr edenlerin hâline!

